

Rätt och Ordning

- så skall landet styras

Syfte	3
Rätt och Ordning	4
Tvist, trätomål, oenighet?	4
Edgång	4
Den som dömer	4
Att söka om nåd	5
Straffet	5
Världsliga kontra Kyrkliga straff	6
Regala dekret	7
Vad som gäller arv och födelse rätt	7
Vad som gäller skatter och handel	8
Vad som gäller armé och försvar	8
Vad som gäller Riddare	8
Vad som gäller Kyrkan och dess egendom	9
Övrigt	9
En rättsprocess	9
En rättsprocess till	10
Arv- och födelse rätt	11
Princip #1 Äldst går först	11
Princip #2 Båda måste dö	11
Princip #3 Ingifte från annat stånd	11
Princip #4 Alla dör	12
Princip #5 Försörjning av de kvarlevande	12
Princip #6 Föräldralösa, adopterade och oäktingar	12
Princip #8 Fördelning av egendom och testamente	13

Syfte

Syftet med texten är att ge en fördjupande inblick i hur rätt och ordning upprätthålls i Storiireba. Vi tar främst en titt på processer, regala dekret och bakomliggande principer till själva tänket för den rättsapparatur och patos som finns att tillgå i Storiireba.

I den här texten så förekommer det en hel del inte'n. Det innebär inte att man inte får lov att bryta eller kringgå dem! Likt bordsetikett är nödvändigt för att spela en utbildad tölp, så är det bra att veta vilka regler som ligger till grund för att kunna spela en brottsling.

Vi berör också arvsrätten i Storiireba. Detta är första gången som ett sådant fördjupande arbete skett i kampanjen. Min förhoppning är att det ska bringa ett djup åt världen så att man förstår hur dess mekanik fungerar. Vad det är som triggas och motiverar våra roller när vi inte spelar dem.

Texten är skriven på ett sådant sätt att den går att använda av alla ständer samt intressen, men riktar sig mest till den som ska spela rådgivare i rättsliga frågor eller en roll som kommer att behöva använda dem.

Martin Varg Zetterman

Rätt och Ordning

Observera!

*Det är viktigt att komma ihåg att i Storireba så finns det ingen lagtext som vi känner den!
Hänvisa hellre till Den Heliga Skrift, regala dekret och praxis.*

Rättsväsendet är en viktig del för adeln i Storireba. Det är så adeln kan fylla sin uppgift given av Gud; *att styra, leda och beskydda*. Adeln är det stånd som ställer upp med ledande befattningar inom armén, utser vaktkaptener, organiserar vakten, upprätthåller de [regala dekreten](#) och inte minst utser landsfogdar och dess väblar.

Twist, trätomål, oenighet?

Själva grunden för rättstänkandet i Kastaria baseras på att man har en twist. Det vill säga när två eller flera parter inte kan komma överens och att man då behöver en överhöghet som dömer i frågan. Detta gäller alltifrån stöld, misshandel, kontraktsbrott till mord och förräderi. Det måste alltså finnas en part som har en ouppklarad affär av något slag med någon annan. Detta gör att i teorin så kan alla typer av konflikter dras inför en rätt. Brukligt är, av förklarliga skäl, att man lämnar kärleksgnabb därhän. Men otrohet är en sådan sak som helt klart kvalificerar till att lösas med hjälp av rätt och Kyrka.

Edgång

Edgång är ett vanligt fenomen i Sydireba och har växt fram genom åren även i Nordireba. Edgång är numera praxis i hela Storireba.

Edgång kan kallas av båda parter i ett mål. Den med flest personer som intygar sin parts rätt i målet har en tumme på vågen vid ett avgörande domslut hos den som dömer. Edgång handlar om att man går i god för någon. Det vill säga att man tror så mycket på personen att det är ställt bortom allt tvivel att den kan ha fel. I vår riktiga värld så talar man om karaktärsvittne; man vittnar om att personen har en god karaktär. I Storireba så är edgång betydligt mer starkare och mer allvarlig än så. Här sätter man nämligen sin egen ryktbarhet på spel. För förlorar den part som har personer som gått i ed, så svärtas även dessas rykten ned och stämplas som dåliga människokännare, lögnare eller liknande. Sådana vill man ogärna ha göra med när det gäller avtal, förtroendeuppdrag mm.

Den som dömer

Domvärjo sköts i regel som lägst av en greve eller grevinna, även om det åligger alla adliga att *kunna* döma så är det grevparet som så att säga äger problemet. Vilken adlig som helst ska kunna döma, men det är greven eller grevinnan som har *rätten* att avkunna dom. Den adliga kan hänvisa uppgiften att döma uppåt ett snäpp. Det kan röra sig om lite mer grövre brott t.ex. mord, mordbrand, anstiftan till uppror, seriemord, förskingring av regala medel, landsförräderi, sabotage av regala inrättningar såsom fästningar och förråd och liknande brottsliga handlingar. Det är alltså främst sådana brott som till sin art är riktade mot samhället i stort som det är tänkbart att kalla in en domare. Annars sköts även detta av hertigen eller hertiginnan.

Tradition säger att en adlig inte kan bli dömd av en jämbördig eller en i status lägre adlig person. Och ja, det innebär att regenterna inte kan bli dömda av en adlig person. De kan endast bli dömda av kyrkans överhöghet. Devisen som gäller är; Från Gud, till regenterna, till folket.

Till sin hjälp har ofta grevparet en särskild rådgivare som är betrodd och erfaren. Denna betrodda person har ingen officiell titel utan är som vilken rådgivare som helst. Den har full rätt i att döma men, och det här är viktigt, den kan inte avkunna domen som sådan. Det faller alltid på den med titeln att göra.

I väntan på att dom avkunnas hålls ofta parterna inlåsta, husarrest eller under uppsikt. Det går skrönor om att i det i Edalias regala palats' fängelsehålor finns det många som väntat ett helt liv på att få sin dom avkunnad.

Att söka om nåd

Observera!

Att överklaga som vi i vår riktiga värld känner till det, finns inte i Storireba.

Att överklaga är att ifrågasätta sin och adelns plats i skapelsen.

Det är av vikt att förstå att Storireba styrs av adeln som i sin tur är tilldelad av Gud att styra över det världsliga.

Att ifrågasätta, för det är det som ett överklagande handlar om, en dom är att indirekt ifrågasätta Guds ordning. Hänvisa istället till "Att söka om nåd"

Om man känner sig orättvist dömd så kan man ansöka om nåd. Nådeansökan ställs antingen till den som avkunnar dom eller till den som är ovanför denna. Ledtiden mellan avkunnad dom och verkställande av straffet är något som den som dömer bestämmer. Nåd blir därför oftast något som söks efter det att straffet verkställts. Ansökan om nåd för dödsstraff ställs alltid till regenterna.

Straffet

Straffet utdelas helt enligt tycke och smak från den som fastställer straffet. Det är egentligen bara fantasin som sätter gränserna för vad som är straff nog. Till sitt förfogande finns straff allt ifrån en tillrättavisning som läses upp offentligt till brutala kroppsstraff såsom stegling, garrottering, hängning, avlägsnandet av diverse lemmar, trähästen, prygel, gatlopp mm. Skamstraff kan utföras på många olika sätt.

T.ex. med hjälp av en skammask, skylt eller skamstock.

Däremot är rena fängelsestraff mycket ovanliga och är mer förbehållet politiska fångar än några simpla rövare eller liknande. Självklart förekommer även rena bötesstraff. Det har hänt att den som inte kan betala sin bot, fått arbeta av sin skuld istället. Då är det mer regel än undantag att detta sker under mer slavliknande förhållanden. Det kan även formaliseras där man förlorar sitt stånd och blir Slav (dvs. utan stånd) under den perioden.

Brottsliga handlingar som anses som världsliga kan t.ex. vara;

- ❖ Mord
- ❖ Förräderi
- ❖ Stöld
- ❖ Misshandel
- ❖ Rån
- ❖ Inbrott
- ❖ Förtal
- ❖ Kontraktsbrott
- ❖ Mened (lögn under ed)

De världsliga straffen skiljer sig som regel från de kyrkliga. De kyrkliga fokuserar på bot och bättring och är i sin karaktär mer av en andlig rehabilitering. De världsliga straffen består ofta av kroppsliga straff utan någon direkt avsikt att rehabilitera. Man ska straffas och inte korrigeras.

Dueller är egentligen inget straff som tilldelas, men förtjänar ändå att nämnas. Dueller är inte vanligt förekommande i Storireba även om de händer. De räknas på ett sätt som en uppgörelse utan att blanda in adeln och dess överhöghet (vilket är helt acceptabelt att göra vid t.ex. ekonomiska uppgörelser). Men det kan vara ett tveeggat svärd. Det har hänt att förloraren gått till adeln och fått segraren dömd för misshandel eller vad det nu kunde vara. Risken är dock att förloraren även den blir tilldömd ett straff i och med att den också var med och duellerade:

Världsliga kontra Kyrkliga straff

Enligt boken "Straff och rätt från Gud" så är vissa brott förbehållet Kyrkan att döma i. Dessa kan i korthet beskrivas som mer andliga i sin grund än de rent världsliga. Självklart så överlappar de världsliga brotten med de kyrkliga. De världsliga brotten vilar på en etisk såväl moralisk grund som Kyrkan tillhandahåller. Det är inte sällan som ett världsligt brott även får en kyrklig efterföljd.

Straffbara handlingar som traditionellt sett ägs av kyrkan, men kan uppfattas som världsliga, är handlingar som t.ex.:

- ❖ Magiutövande
- ❖ Kätteri
- ❖ Otukt
- ❖ Brott som skett på Kyrkans egendom
- ❖ Felaktigt utge sig för att vara av ett annat stånd eller ämbete

Magiutövande är ett brott som omedelbart ska lämnas över till Kyrkan som i sin tur lämnar över till Inkquisitionen. Detta sedan Kyrkan skärpt sitt förhållningssätt gentemot detta handlande under det senaste decenniet.

Kätteri är handlingar som är bristande respekt, vördnad och tro till Gud. Avgudadyrkan är ett exempel på en sådan handling. Förstagångsbrottslingar, som visar ånger, tilldelas ofta ett straff som går ut på vägledning kyrkotjänst under ett år eller så. Upprepas brottet anses man som besatt av Nattens gudinna och på sätt endast kan befrias genom att brännas på bål.

Otukt är handlingar som innebär brott mot den 6e sanningen; att ge sig hän utanför äktenskapet. Även om äktenskapet innebär ett världsligt avtal så är det även ett mycket starkt förbund med Gud som vittne.

Otukt är också till för att förebygga incestuösa förhållanden i små byar samt trassliga arvsfrågor. Barn utanför äktenskapet tas omhand av Kyrkan. Barn som blir till innan äktenskapets band knutits, löses ofta av snabbt arrangerade äktenskap och en "tidig födsel".

Regala dekret

Dekreten är viktiga och relativt enkla att förstå; de är stående order från regenterna åt adeln att följa.

Tradition säger att tidigare dekret respekteras av sittande regenter, men det finns inget som hindrar regenterna från att ändra eller ta bort tidigare dekret. I en monarki där regenterna förväntas sitta under en längre tid så brukar detta inte vara ett problem. Problem uppstår under perioder när det är större omsättning av regenter och dessa känner för att genomföra stora reformer gentemot tidigare. Vid t.ex. sammanslagningen mellan Nord- och Sydireba genomfördes en rad nya reformer och dekret. En annan period i närtid då det var lite turbulent var oron kring den Vite Prinsen. Men i övrigt så har det varit ganska stabilt genom åren.

Dekreten anses oantastliga och skall följas till punkt och pricka. De ger lite utrymme för vidare tolkning. Åtminstone för den icke-intrigante personen.

Här följer ett urval i Storireba gällande regala dekret

Vad som gäller arv och födelseätt

- ❖ Ett adligt pars äldsta avkomma ärver deras stånd och titel samt deras boningar
- ❖ Ett borgarpars äldsta avkomma ärver deras stånd och verksamhet samt deras hus och boningar
- ❖ Ett bondepars äldsta avkomma ärver deras stånd och hus samt rätten att bruka marken
- ❖ Utomäktenskaplig adlig avkomma erkänns ingen arvsrätt gällande titel
- ❖ Utomäktenskaplig borgerlig avkomma erkänns ingen arvsrätt gällande affärsverksamhet eller ägande av hus, burskap eller liknande
- ❖ Utomäktenskaplig avkomma av bondes stånd erkänns ingen arvsrätt till att bruka marken eller ägandet av hus eller liknande
- ❖ Ett föräldralöst barn överlämnas till Kyrkans försorg och omvårdnad
- ❖ En icke-adlig som genom äktenskap blir adlig, förblir adlig även när dennes partner dör. Detsamma gäller även för borgare och bönder.
- ❖ Det äldsta barnet ärver skuld såväl tillgångar när båda dennes föräldrar är döda
- ❖ Det äldsta barnet åläggs plikt att ge skälig försörjning för sina syskon såväl som styvföräldrar

Vad som gäller skatter och handel

- ❖ Tullmästare i städer skall vara en av Handelsfederationen ansluten och utsedd person. Tullsatsen bestäms i dessa fall av Handelsfederationen
- ❖ Tull tas på alla varor som förs in i staden eller köpingen som ska gå till försäljning i köpingen eller staden
- ❖ Kyrkan har rätt att ta ut ett tionde av alla, utom av adeln
- ❖ Adeln har rätt att ta ut skatt av alla, utom av kyrkan, övrig adel samt riddare
- ❖ Alla ska betala tull för tullbelagda handelsvaror avsedda för handel och kommers om så krävs av köpingen eller staden

Vad som gäller armé och försvar

- ❖ Ett grevskap skall på regenternas begäran ställa upp med tidigare fastställd trupp
- ❖ Ett grevskap får försörja, bekosta och träna som flest 50 soldater som står till grevparets direkta förfogande
- ❖ Ett grevskap får försörja, bekosta och träna som flest 1 vakt per 10 invånare i en köping eller stad för köpingen eller stadens upprätthållande av ordning och skydd
- ❖ Ett hertigdöme skall försörja, bekosta och underhålla minst 2 landsfogdar med tillhörande minst 3 stycken väblar vardera, året om

Vad som gäller Riddare

- ❖ En riddare äger rätt att ta del av naturens resurser för egen del när denne är på genomresa. Detta gäller t.ex. bär, frukt, ris, ved, vilda djur, fisk och liknande. Dock får inte riddaren ta del av sådant som är tydlig tamboskap ägandes av adel, präst, borgare eller bonde utan att fråga om lov eller betala skälig ersättning för sig
- ❖ En riddare får utan lov övernatta på annans mark under en kortare tid utan att fråga den som förvaltar marken om lov
- ❖ En riddare är befriad från såväl kyrkans tionde. Den ska däremot betala tull för tullbelagda handelsvaror
- ❖ Regenterna ger en riddares dess vapen, hertigdömet dess sköld och riddarens häst av dess familj.
- ❖ En riddare som betar sig oredligt, osedligt, ohederligt och/eller döms för brott skall bannlysas från riket i inte mindre än 10 år samt förlorar sina sporrar, heder och all ära. Dennes avkomma förklaras icke värdig och förlorar all rätt till mark, titel och ämbete.
- ❖ En riddare behöver inte inneha något handelsbrev för att sälja i en stad eller köping

Vad som gäller Kyrkan och dess egendom

- ❖ Kyrklig mark och egendom är inte inlemmat i riket
- ❖ Brott som begås på Kyrkans egendom behandlas och döms inom Kyrkan
- ❖ En kyrklig kan ej dömas av en adlig
- ❖ En kyrklig kan ej höras av en adlig
- ❖ En kyrklig kan ej ställas till svars inför en adlig
- ❖ En person kan ej omhändertas, gripas eller föras ut av en adlig, borgare, bonde eller annat än av en kyrklig, mot dess vilja från en kyrklig egendom
- ❖ En kyrklig kan omhändertas av en adlig för att föras närmsta kyrkport därpå Kyrkan övertar ansvar för den kyrklige.
- ❖ En kyrklig som omhändertas skall skyndsamt föras till närmsta kyrkport för att därpå överlämna den omhändertagne till Kyrkan

Övrigt

- ❖ Ett hertigdöme skall hålla med en gård i vardera fyra riktningar från dess högsäte, avsedd för regenterna när dessa kommer på besök. Gården ska vara tillgänglig, befäst, besatt med ändamålsenlig beskickning och hålla förnödenheter nog för en längre vistelse året om för samtliga boende och besökande
- ❖ Den regala gården som hålls av hertigdömet, ska också vara tillgänglig för riddare och ärkebiskopar, kardinaler och påven
- ❖ En adlig som ertappats med att ha mottagit muta från någon för att påverka en dom, straffas med döden

En rättsprocess

Jag önskar här redogöra för en rättsprocess i Storireba. Följande har hänt; Ostmakaren har haft inbott och förlorat 15 stora runda vällagrade ostar värda 5 opaler vardera. Ostmakaren misstänker Skogvaktaren för stölden. Ostmakaren går till grevparet och lägger fram sin sak om att ställa Skogvaktaren framför rätten och kräva sin rätt från Skogvaktaren. Grevparet förhör sig kort om att målet känns rimligt och bestämmer sig för att så är fallet och väljer att gå vidare med saken. Då Skogvaktaren till synes har lämnat sin bostad, kallas en landsfogde in. Detta är nämligen ett parti särskilt fina stora runda vällagrade ostar som berör hela grevskapets säkerhet. Landsfogden påbörja tillsammans med sina väblar en undersökning och finner till slut en sovandes Skogvaktare med ostsmulor runt omkring sig. Bredvid Skogvaktaren finner man 4 stycken ej ännu uppätta, stora runda vällagrade ostar till ett värde om 5 opaler vardera. Väblarna griper Skogvaktaren och för denna till byn. Grevparet samlar Ostmakaren och dennes vittnen samt den nu vakne Skogvaktaren. Skogvaktaren har dessutom tagit med sig fem goda medborgare till rättegången.

Rättegången tar sin början och låter Ostmakaren återigen framföra sin sak, men denna gång mot Skogvaktaren. Vittnena intygar att de både hört Skogvaktaren prata om att ostarna en dag skulle hamna i Skogvaktarens ägo och att de sett en mystisk person smyga kring ostlagret kring brottets tidpunkt.

Det blir sedan Skogsvaktarens tur att uttala sig. Hans sak bygger på att man satt dit Skogsvaktaren. Man har drogat, släpat ut Skogsvaktaren i skogen och där smulat sönder ostar för att få det att se ut som om de blivit uppätta. Skogsvaktaren framhåller det orimliga i att det skulle ha förtärts 11 stora runda vällagrade ostar till ett värde om 5 opaler vardera på den korta tiden. Det framkommer även att Ostmakaren blivit förorättad för några år sedan när det hölls en tävling i bågskytte som denne förlorade och som hänades något av Skogsvaktaren. De fem goda medborgarna går edgång på att Skogsvaktaren är en ärbär och hedersam person som aldrig skulle företa sig en så neslig handling som att stjäla stora runda vällagrade ostar oavsett deras värde per styck. De sätter därmed sitt rykte, sin egen ära och heder på spel. Förlorar Skogsvaktmästaren så kommer de även att ses som dömda i byns ögon. Hur skulle du döma om du var en av grevparet?

Resonemang

Grevparet har egentligen två linjer att följa; den fysiska bevisningen eller den edgång där flera intygar om Skogsvaktarens goda rykte. Om grevparet beslutar att gå på Ostmakarens linje så kan detta få komplikationer i form av att man de facto ifrågasätter de som svurit eden och att deras ed inte skulle vara god nog. Detta är något som man verkligen bör ta i beaktning. Däremot så är bevisningen överväldigande. Ett solklart fall som det här kan lätt få stora konsekvenser om man inte tänker efter. Vad som är rätt eller fel går inte att säga. I Kastaria har de som dömer absolut makt och det är rätt oavsett vad eller hur de dömer. De är satta på jorden för att leda folket.

Själva processen ovan är inte en vanlig förekommande process. Men det är inte okänt. Man drar inte igång hela rättsapparaten hur som helst. Det tar tid och pengar för alla inblandade. Viktigt att komma ihåg är att det rör sig om en tvist; det är Ostmakaren som kräver kompensation av Skogsvaktaren. Även viss mån av upprättelse ingår i tvisten då en stöld inte ska gå ostraffad, menar man säkert på. Grevparet i ovan nämnda fall har alltid att välja själva på hur mycket man vill lyssna på respektive part. De kan när som helst avsluta själva förhandlingen och döma som de önskar. Det är vad vi offlajv skulle kalla för despotism; man lyssnar på folket och gör sedan som de själva vill.

En rättsprocess till

Den ökände landsvägsrövaren Harpalt har äntligen blivit gripen. Harpalt är bland annat känd för sitt unga utseende och har lyckats nässla sig in i flertalet vagnar utklädd både som en ung herre såväl som en utklädd ungmö trots sina 47 år i livet. Harpalt har bland annat setts ha haft ihjäl 5 stycken resanden på ett ytterst brutalt sätt. Nämligen med hjälp av en sked skurit ut deras hjärtan. Det var med blotta förskräckelsen som en körsnär undkom blodbadet. En av de fem mördade var syskon till en högadlig. Den högadlige hamnar därför i ett tvistemål med Harpalt om kompensation och upprättelse för den mördade som inte längre kan föra sin egen talan. Den högadlige utkräver grova kroppsbestraffningar som vi inte nämner här pga. känsliga läsare. Processen hålls summarisk och kort varpå straffet förläggs att äga rum i gryningen. Harpalt ansöker om nåd och skickar brådskande bud till regenterna.

Straffet utmätts i gryningen som avkunnat och till allmän beskådan och förnöjelse för att världen nu har en ökänd landsvägsrövare fattigare och tillika något säkrare.

Resonemang

Det behövs inte någon längre utläggning om varför Harpalt förtjänat sitt straff. Men det krävs som sagt att någon för fram sitt krav på kompensation och/eller upprättelse. Om den högadlige inte gjort detta så hade Harpalt kunnat gå fri. Rent teoretiskt sett. I praktiken så hade nog en greve eller hertiginna i området gått in och fört ett mål mot Harpalt.

Nåden kommer säkerligen inte att beviljas i vårt fall. Men om den skulle det så skulle det såklart bli försent för Harpalt. Vad händer då? Jo, då kan någon, t.ex. Harpalts snälla tvilling, föra talan mot den som dömt Harpalt i ett annat tvistemål där tvillingen anser att ett fel har begåtts. Men det är en helt annan historia...

Arv- och födelserätt

Jag väljer här att redogöra förhållandena inom adeln. Dessa är på ett sätt enklare och mer nödvändigt att man förstår det än när det kommer till andra stånd.

Enklast uttryckt så följer arvsrätt ett antal så kallade principer i fallande ordning.

Principerna är en blandning av praxis och utifrån de regala dekreten.

Det blir bara tal om arv när båda sina riktiga föräldrar dött. Det innebär att så länge en av dem är vid livet så kommer man inte att ärva.

Princip #1 Äldst går först

Den enklaste av grundprinciperna kring arv är att äldst går först. Det äldsta barnet är den som får störst lott och den som ärver titel/verksamhet etc. Det är också den äldsta som dels har det ekonomiska ansvaret för resten av familjen. Med familj avses grundelementen barn, syskon, svärföräldrar samt styvföräldrar. Detta så länge dessa är ogifta och/eller inte kan stå på egna ben. Mer om detta lite längre ner.

Princip #2 Båda måste dö

Båda ens föräldrar måste dö innan arv kan delas ut. Det innebär att om den ena föräldern dör, så ärver den andre allt så länge den lever.

Ex: Janssons föräldrar är ett hertigpar tillsammans. Den ena dör. Kvar får då den andre allt; titel, hertigdöme, skulder såväl som tillgångar.

Princip #3 Ingifte från annat stånd

En icke-adlig som genom ingifte blir adlig, förblir adlig även om den adlige partnern dör. Den icke-adliga blir då friherre eller friherrinna. Även om den var gift med en hertig eller hertiginna. Om en adlig gifter sig med en bonde och uppgår i det ståndet, så förblir den adlige bonde även när äktenskapet dött.

Princip #4 Alla dör

Om ett adligt par med titel dör och det inte finns någon avkomma som kan ärva, ärver det syskon till den som hade högst status av dem båda innan giftemålet. Saknas det ett sådant syskon går turen vidare till den som var under i status partners syskon. Saknas även där ett syskon anses släkten som utdöd. Är båda av samma status vid giftemålet räknas det på samma sätt men då med utgångs punkt från ålder. Är det även där lika bestäms detta av Kyrkan.

Ex 1: Ett grevepar dör i en tragisk jaktolycka på deras smekmånad. De har därmed inte hunnit alstra något barn.

Om vår greve (i och med att han var greve innan giftemålet) nu hade haft ett syskon, så skulle det äldsta syskonet ärva grevetiteln enligt principen om äldst går först. Saknas det ett sådant syskon, så faller lotten på friherrinnans syskon. Finns det heller ingen där så är släkten utplånad.

Ex 2: Om något av syskonen i ovan nämnda fall redan har en titel så går turen vidare till nästa i föräldrarnas syskonskara. Om det då bara finns ett syskon och den redan har en titel så får frågan lösas av hertigparet.

Princip #5 Försörjning av de kvarlevande

Den som ärver titeln, egendomar, skulder och tillgångar är den som har ansvaret för att försörja de kvarlevande. De som innefattas av detta är Familjen. Som familj räknas (sett från den som ärver):

- ❖ Syskon
- ❖ Styvförälder (den kan bara bli en styvförälder)
- ❖ Svärföräldrar (om dessa saknar egna arvingar)

Man räknar med att försörjningen ska vara skälig. Det går därför inte som regel att åberopa någon sorts lyxliv i samband med försörjningen. Försörjningen gäller också bara så länge som man är ogift eller man blir befriad pga. att den skaffat en egen försörjning.

Princip #6 Föräldralösa, adopterade och oäktingar

Ett barn klassas som **oäkting** när det bara finns en förälder som gör anspråk på barnet. Saknas föräldrar helt är barnet **föräldralöst**. Föräldralösa barn lämnas till Kyrkan. Oäktingar kan inte ärva titlar och ärver som regel inte verksamheter såsom affärer eller gårdar. Stämpeln som oäkting eller föräldralöst gäller bara upp till dess att barnet har uppnått myndig ålder. Efter uppnådd myndig ålder så anses barnet kapabelt att gå sin egen väg.

Ett för sent erkännande, d.v.s. att man erkänner sin avkomma efter myndig ålder, innebär inte mer än ett socialt erkännande.

Ett **adopterat** barn måste dels vara omyndigt vid adoptionen och dels måste adoptionen vara godkänd av Kyrkan. Om man är osäker på barnets ålder så fastställs dess ålder och födelsedag av Kyrkan. Detta datum har inte sällan anknytning till ett lokalt helgon eller klostrets beskyddare.

Ett sådant barn blir helt upptaget i familjen som ett barn av deras kött och blod. Det finns därför inget koncept som heter biologiska föräldrar. Man kan däremot, om så önskas, kalla sina föräldrar för fosterföräldrar. Det är dock bara om man verkligen vill göra en poäng av att vara adopterad.

Ex 1: Ett utomäktenskapligt barn som nu är 23 år gammalt erkänns av sin förälder. Det barnet kommer aldrig att få någon automatisk rätt till ett arv. Däremot så slipper den att bli stigmatiserad i samhället som oäkting.

Ex 2: Ett barn som fastställs av Kyrkan vara 8 år gammalt, kan adopteras genom Kyrkans försorg. Barnet blir som vilken arvinge som helst och man följer sedan övriga principer gällande arvsrätt. Det innebär att om föräldrarna har barn inom äktenskapet och som är yngre än den man väljer att adoptera, så går första tjing till den adopterade.

Ex 3: Den tidigare gravida kvinnan anser att skråmäster är barnets fader. Fadern nekar till detta då han dels sedan tidigare är gift och dels var utomlands och krigade i Nedan halvåret innan befruktningen ägt rum. Barnet kommer sannolikt att födas som oäkting om inte Kyrkan och adeln ingriper och dömer mannen att adoptera barnet eller liknande.

Princip #8 Fördelning av egendom och testamente

När den ena föräldern dör överförs all egendom och titel till den kvarvarande föräldern. När den dör får äldsta barnet allt utom den möjliga testamenterade andelen som föräldern har. Det är möjligt att testamentera bort upp till 25 % av värdet av boets värde. Testamentet löser man innan man räknar bort eventuella skulder.

Skulderna ärvs också av det äldsta barnet om dessa har förfalldatum efter då vederbörande dog. Skulder som förfallit skall lösas in med kvarstående medel. Kan man inte detta så ärver även barnet den skulden med dess följder som det innebär.

Ex 1: Grevinnan dör och efterlämnar sig ett gods med totalt 200 kritter, 10 000 opaler i skattkistan och skulder på 20 000 opaler med förfalldatum 2 år efter dagens datum. Tillsammans med sin partner som hon gifte sig med efter det att hennes förra man, med vilken hon hade tre barn, dog.

Arvet fördelas då som följer:

Barn #1 får: titeln, godset, 150 kritter, 7 500 opaler och 20 000 opaler i skuld och är dessutom skyldig att försörja sin svärförälder samt sina två ogifta syskon tills dessa gifter sig eller bedöms kunna stå på egna ben. Barn #1 kan köpa sig loss från den här skyldigheten t.ex. genom att ge sin svärförälder ett startbidrag för att klara sig själv.

Barn #2 och #3 får: ingenting. Modern, frid över hennes minne, valde att testamentera bort den sista fjärdedelen (50 kritter och 2 5000 opaler) till Kyrkan.

Ex 2: Greven är djupt skuldsatt och har en total förfallen skuld på 100 000 opaler. Tillgångarna uppmäts till ynka 10 000 opaler. Hans äldsta och enda barn ärver då en skuld på 90 000 opaler som denna måste arbeta av på något sätt. Detta kan ske medelst ett slavliknande kontrakt eller genom annan uppgörelse